

Abstrakt:

Diplomová práce se zabývá problematikou reaktivity v souvislosti s frustrujícími situacemi u odsouzených pachatelů trestné činnosti. Práce je členěna na teoretickou a empirickou část. Stěžejním tématem teoretické části je reaktivita, respektive způsob chování a projevy reakcí ve chvílích, kdy se jedinec dostane do zátěžové situace nebo mu je znesnadněno či zablokováno dosažení určitého cíle. Neméně důležitou částí teoretické části je vymezení frustrace, která je v diplomové práci nejprve pojata pohledem klasických teoretiků, a následně jsou uvedeny jednotlivé způsoby, jakými je možné frustraci zkoumat a diagnostikovat. Poslední a stejně významnou kapitolu tvoří osobnost pachatele, která je vymezena v souvislostech se zmiňovanou frustrací a reaktivitou.

Cílem empirické části je získat kvantitativní údaje o nejfrekventovanějších reakcích u pachatelů trestné činnosti ve chvíli, kdy je před ně postavena překážka, která blokuje dosažení cíle či uspokojení jejich potřeb.

Výzkumný vzorek představovalo 69 odsouzených pachatelů trestné činnosti z vazební věznice Pankrác, Hradec Králové a věznice Plzeň. Ke zkoumání reaktivity následkem frustrace bylo užito Rosenzweigovy obrázkově frustrační metody. Ze čtyř stanovených hypotéz byla potvrzena pouze jedna, a sice že pachatelé trestné činnosti v porovnání s introagresivními a imagresivními reakcemi nejvíce užívají reakci extragresivní, tedy reakci orientovanou na vnější okolí. Zbývající tři hypotézy potvrzeny nebyly.

Klíčová slova:

reaktivita, frustrace, zátěžová situace, pachatel, trestná činnost